

(א) [לְקַמֵּן עַל] (ב) וְלִשְׁלַח ג...
(ג) לְקַמֵּן כֹּהֵן; (ד) וְלִשְׁלַח יָד...
(ה) עַל; (ו) לְקַמֵּן לַעֲמֵד מֵהָאֵל;

גליון הש"ם

גמ' או לאו בבחו דמי.
ע"י לקמן כב ע"א תוס'
ד"ה ור"י בדלמא דאטמי:
שם דקאזיל מינה
מינה. לקמן מד ע"ג:
שם ור"א סבר לה כ"ר
ברפין. ע"י לקמן דף כח
ע"כ מודה ומר סבר:

רבינו הגאול

ת"ש תרגולין שהיו מחטטין בחבל דלי ונפסק החבל ונשבר. הדלי משלם נזק שלם. ואוקימנא, דמאוס בלישא, דלאו משונה. ודבלי, פשיט רב ביבי דקאזיל מינה מינה. פי מינה מינה דלי (א) כי התרגול נקרא בלישא שבחבל ומגולל הדלי עמו והקישו לאבן ונשבר הדלי ונפסק החבל בחיטוטו. כי האי גונא משלם נזק שלם, הכי ודאי בגופם הויקא את הדלי ולא בכוחם. אבל אם נפסק החבל שלא מחמת חיטוטו ונפל הדלי ונשבר, זה דין צרורות הוא וחי נזק הוא דמשלם. ואמר"י כי האי גונא כגון דקאזיל מינה מינה בע"ז פ' ר' ישמעל והטעם בן בזה כי בזה אחד הוא. ובעיא דרבא לא איפשיטא, ודינא כדון תיקו. בעי רבא חצי נזק צרורות מגופו משלם או מן העליה. ת"ש כלב שנטל את החררה והלך לגדיש, אבל את החררה והדליק לגדיש. על החררה משלם נזק שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק. על הגדיש חצי, מאי טעמ' משום דהונו להו צרורות, ותני עלה, פ' תני בברייתא, ועל הגדיש משלם חצי נזק מגופו, ש"מ מגופו משלם. ואקשי' אי הכי לר' אלעזר דאמ' על הגדיש נזק שלם, מי איכא נזק שלם מגופו, והא דר' אלעזר לא אשכחן לה בהדיא היכא איתמרא, מיהו מסתברא דבגדיש מיייר, ופרקי' אלא כגון דשני בהאי גחלת, פ' אדייה אדייה, ור' אלעזר סבר לה כ' טרפון דאמ' משונה בחצר הניזק נזק שלם. ודחיי לה, ואמ' ולא היא אלא ר' אלעזר סבר לה כ' טרפון דאמ' נזק שלם, וסבר לה כ' יהודה דאמ' דבתי תמות במקומה עומדת. וכי קתי מגופו לדברי הכל, לרבנן פשוטה היא, ולר' אלעזר מצד תמות בלחוד קתי מגופו, והחצי שהוא מועד מן העליה, כ' יהודה. והא דר' יהודה בסוף פ' שור שנגח ד' הו' שוורים, הלכה קשור בעליו כ' ער ר' יהודה אומ' תם חייב מועד פטור. גמ', אמר רב אדא בר אבהו לא פטר ר' יהודה אלא צד הערעה שבו אבל צד תמות במקומה עומדת. ודחיא רב חמא (ב) הא

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

יה.

עין משפט
נר מצוה

יד א ב ג מ"י פ"ב מהל'
מקי ממון הלכה יד
ועי' בהשגות וכו' סמג
עשין סו טושיע ח"מ ס'
שז ספקי יא וע"ש:

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר
הניזק. קרן ממה וכל
מולמותיה קרי משונה,
הואל וזית את וסתן שלא
היו דרכן לכן (לע"ד).

והא חבל משונה הוא. נשלמה אי אדלי קאי איכא לאוקמא בחבל גרוע וישן וזלוי דאורחיה הוא ליפקס בחטיטה מועטת שמחטטין למנוח המים שנחבל אבל השתא דקאי אצל ע"כ איירי בחבל חזק דשייכא ציה תשלום אי נמי אי אדלי קאי מנזיו לפרש דנפקס היינו שהותר הקשר שהיה ציה הדלי קשור בחבל:

תפשוטו דלאו בכחו דמי. הוה מני למימר דזיל הכא קמדמי ליה וזיל הכא קמדמי ליה אלא דבלאו הכי משני שפיר:

וע"פ הגדיש משלם ח"ג. לקמן (דף כג) מפרש למ"ד אשו משום חזיו על כל הגדיש משלם חזי נזק דחזיו דלכז הן והוי צרורות לצד ממקום גחלת ולמ"ד אשו משום ממנו על כל הגדיש פטור ועל מקום גחלת חזי נזק דלאדייה לדוי: **נזק** שלם מגופו מי אשכחן. פירוש כ' אורחיה:

במועד מתחילתו מי שמעת ליה א"א בגון דשני ואי"עד. זו גירסת הקונט' ומפרש כיון דלאיעד דהר ה"ל כי אורחיה וכי היכי דצנרוות כי אורחיהו שמועדים מתחילתן ח"ג ותו לא הא נמי דשני ואי"עד לא חמור ממועד מתחילתו ואין העדאה לצרורות שניה צהן ומדקמני דמשלם מגופו אלמא לצרורות כי אורחיה נמי מגופו ותפשוט דרבא וקשה דהיכי פשיט הא דרבא דלמא לצרורות כי אורחיה מעלייה דכל היכא דשני אע"ג דלאיעד משלם מגופו דלד תמות במקומה עומדת ואין לומר דאין הכי נמי דלא חמי למפשט צעיה דרבא אלא צה לומר שז ליישב הצרייתא צע"א דאין זה סוגית הש"ס ונראה כגירסא דגרס אלא כגון דלאיעד ולעולם מני למפשט צעין ולא תקשה מידי דרבי אלעזר דלא פליגי דפלוגתא דסומכוס ורבנן ולא דשני כדקאמרין וצפלוגתא דרבי טרפון ורבנן אלא תרויהו כרבנן דסומכוס והכא בצרורות כי אורחיהו וצדלאיעד והשתא פשיט צעיה דרבא דיש העדאה לצרורות דאיירי בצרורות כי אורחיהו וכן משמע מדקאמר או דלמא תולדה דרבא היא משמע דאיירי צלל שניו וכן מדמייתי עלה הידוס אינו מועד דלכי אורחיה מייתי לה לעיל ותימה דלקמן (דף ע"ב) מוכח דמיירי על ידי שניו גבי הא דבעי רב אשי יש שניו בצרורות וקאמר ותפשוט מדבעי רבא

בהתי צרורות ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי ת"ש תרגולין שהיו מחטטין בחבל דלי ונפסק החבל ונשבר הדלי משלם נזק שלם שמע מינה בטר מעיקרא אזלינן תרגמא "אחבל והא חבל משונה הוא דמאוס בלישא והא נשבר דלי קתני אלא סומכוס היא דאמר צרורות נזק שלם משלם אי סומכוס אימא סיפא ניתו ממנו שבר ונפל על כלי אחר ושברה על הראשון משלם נזק שלם ועל האחרון משלם חצי נזק ואי סומכוס מי אית ליה חצי נזק וכי תימא שאני ליה לסומכוס בין נזק כחו לכח כחו ואלא הא דבעי רב אשי כח כחו לסומכוס בכחו דמי או לאו בכחו דמי תפשוט ליה דלאו בכחו דמי אלא לאו רבנן היא ש"מ בטר מעיקרא אזלינן אמר רב ביבי בר אביו: דקאזיל מינה מינה או בעי רבא חצי נזק צרורות מגופו משלם או מעלייה משלם מגופו משלם דלא אשכחן חצי נזק דמשלם מעלייה או דלמא מעלייה משלם דלא אשכחן כאורחיה דמשלם מגופיה ת"ש הידוס אינו מועד ויש אומרים הרי זה מועד הידוס סלקא דעתך אלא לאו הידוס והתיי ובהא קמיפלגי מאן דאמר אינו מועד קסבר מגופו משלם ומאן דאמר מועד קסבר מעלייה משלם לא בפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי ת"ש הכלב שנטל חררה והלך לגדיש ואכל החררה והדליק את הגדיש על החררה משלם נזק שלם ועל הגדיש משלם חצי נזק מאי טעמא לאו משום דהויא להו צרורות ותני עלה משלם חצי נזק מגופו ותסברא לר' אלעזר נזק שלם מגופיה מי אשכחן אלא כגון דשני בהא בגחלת. ורבי אלעזר סבר לה כ' טרפון דאמר משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם משלם ולא היא מאי טעמא מוקמת לה כרבי טרפון משום ג"ש רבי אלעזר סבר כסומכוס דאמר צרורות נזק שלם משלם וסבר לה כרבי יהודה דאמר צד תמות במקומה עומדת וכי קתי מגופו אצד תמות אמר ליה רב סמא בריה דרב אשי לרבינא אימור דשמעת ליה לרבי יהודה בתם ונעשה מועד במועד מתחילתו מי

יש העדאה מכלל דאין שניו פירוש דאי יש שניו היכי חמי אמי מרביע נזק לנזק שלם וכן לקמן פריך והא משונה הוא משמע דאי הוה מוקמא פלוגתיהו כהעדאה ניחא משמע דבעיה דרבא על ידי שניו איירי ונראה דצמרויהו מצעיה ליה אם יש העדאה או לאו דאי יש העדאה בצרורות כי אורחיהו גם על ידי שניו יש העדאה דעיקר העדאה צקן כמיצה ואי אין העדאה צכי אורחיהו גם ע"י שניו אין העדאה דע"י העדאה לא הוי טפי מני אורחיה ומה שפ"ה דבעי דיש העדאה לא שייך לאוקמא צכי אורחיה דכיון דהוי אורחיה מה לי פעם ראשונה מה לי פעם רביעית לאו פירכא הוא כיון דמייה רחמנא לקרן בחצי נזק שייכא ציה העדאה: אלא

מיי **צמועד** מסחילתו. כגון צרורות דאורחיהו:

בחצר הניזק משלם נזק שלם. והואיל ומשונה הוא אע"ג דנזק שלם משלם מגופו הוא דמשלם כדאמרין לקמן (דף ע"ב): צשמעתין לרבי טרפון משונה קרן בחצר הניזק מגופו משלם: ולא היא. האי ותקשרא דקפרכת ובעית למידק מרדכי אלעזר דלאו בצרורות כי אורחיהו מניזין לאוקמיה לאו דוקא ודחיייה הוא דמני לחזוי ולמימר דלאו צכי אורחיה פליגי אלא דשני אצל מגופה לא תדוק הכי דהא שפיר מניית לאוקמה בצרורות כי אורחיהו ותפשוט לצרורות מגופו משלם דמאי טעמא מוקמת לה שניו ורבי טרפון משום דנזק שלם צמידי דאורחיה לא אשכחן מגופו הא לא תיקשי דלעולם בצרורות צמקומה עומדת לקמן צפרק שור שנגח ארבעה (דף מה): והלכך גבי צרורות נמי לסומכוס דחשיב ליה מועד משלם חזי מגופו וכי

(א) מ"י הכש"ל דקא אזיל דלי מינה מינה, ור"ה גמ"י (ב) א"ל רב סמא.
(ב) הא

